La Tremenda
Companyia

LO CANT DE LES ÀNIMES MUDES

UN MUSICAL A PARTIR DE TEXTOS I POEMES DE **VÍCTOR CATALÀ**

DIRECCIÓ
VÍCTOR ÀLVARO

MÚSICA ORIGINAL
ISMAEL DUEÑAS

DRAMATÚRGIA
JORDI VILÀ

COREOGRAFIA
ESTHER SABATÉ

PRESENTACIÓ DEL PROJECTE

EXPLICACIÓ GENERAL, ANTECEDENTS I MOTIVACIÓ

És a través de la interpel·lació directa amb el públic i de la cerca d'una connexió amb l'espectador que la companyia ha volgut fer ressorgir un dels grans clàssics de la literatura catalana: **Caterina Albert i Paradís (Víctor Català)**. Amb ella es materialitza a escena **la reivindicació** de la figura de la dona com a escriptora dins la literatura catalana, **la reconnexió** amb la vida rural i **la recuperació** de lèxic en desús dins la nostra pròpia llengua.

La llavor del projecte comença a germinar quan el compositor Ismael Dueñas topa amb la reedició del poemari *Lo cant dels mesos* (1901), de la mà d'Enric Casasses, i decideix musicar-ne els poemes creant una "joguina musical". És aleshores quan Jordi Vilà s'endinsa en el recull de contes *Ombrívoles* (1904) fins a arribar al conte *Ànimes mudes*. Aquestes dues peces -incloses en els primers anys del modernisme català- conflueixen fins a formar la dramatúrgia final del nostre projecte; *Lo cant de les ànimes mudes*, una finestra des d'on apreciar la roda de tota una vida a través dels dotze mesos de l'any. L'obra pren forma gràcies a la mirada i direcció artística de Víctor Àlvaro i a les coreografies d'Esther Sabaté, que en certs moments prenen un paper primordial en el transcurs de la història.

L'espectacle compta amb un fort pes musical afegit a l'interès de la **música en directe**, en aquest cas interpretada pel mateix compositor. Utilitzant les melodies creades amb el piano, el joc de veus i l'espai sonor generat en directe, s'aprecia el pas del temps, i com aquest passa a ser un intèrpret més.

La motivació de la companyia perquè aquest projecte vegi la llum rau en **el retrobament amb el món rural i la natura** i **l'aposta per la cultura catalana** a través d'aquesta peça única amb música original que culmina amb un cant a la vida tan necessari pels temps abruptes que ens acompanyen.

SINOPSI

En el si de dues famílies rurals catalanes que acumulaven anys de disputes i baralles per les terres, germina la llavor d'un nou amor entre l'hereu i la pubilla de cada casa que podria capgirar aquesta situació.

Malgrat tot, la pressió de la història familiar fa que els nostres protagonistes deixin escapar els anys sense dirigir-se poca cosa més que alguna llambregada vergonyosa que, irònicament, fa florir amb més força aquest sentiment que ni el distanciament pel servei militar de l'hereu o pel casament de la pubilla aconsegueixen fer minvar i que els acompanyarà en secret fins a la tardor de les seves vides.

DURADA DE L'ESPECTACLE

60 MINUTS.

RECULL DE PREMSA

“La Companyia La Tremenda [...] aconsegueix un encaix perfecte dels poemes de Víctor Català *Lo cant dels mesos* en forma de cançons composades per Ismael Dueñas i el conte de la mateixa autora *Ànimes mudes*. Sembla talment que ella hagués pensat i escrit alhora el poemari i el conte de tant ben lligats i entrellaçats que estan els poemes i la història.”

Roser Garcia Guasch - Teatre Barcelona

“Aquest notable espectacle, es sens dubte una de les revelacions d´aquesta temporada teatral. [...] L´espectacle emana frescor, empatia i a l´hora força dramàtica.”

Ferran Baile - Recomana.cat

Escolta el reportatge de Lo Cant de les Ànimes Mudes a teatremusical.cat fent click aquí

FITXA ARTÍSTICA

AUTORIA
VÍCTOR CATALÀ I ISMAEL DUEÑAS

ADAPTACIÓ
JORDI VILÀ ZAPATA

DIRECCIÓ
VÍCTOR ÁLVARO

DIRECCIÓ MUSICAL
ISMAEL DUEÑAS

COREOGRAFIA
ESTHER SABATÉ

ESCENOGRAFIA I VESTUARI
MARIONA UBIA

INTÈRPRETS
CLÀUDIA ABELLÁN
PAULA AMELL
DAVID BONILLA
ARNAU FÀ
LU MARTÍN
ABRIL MORERA
GERARD PORTOLÉS
QUERALT SÀNCHEZ
ALBA SERRANO

SOBRE LA COMPANYIA

La Tremenda cia., nascuda al si de l'Institut del Teatre, inicia el seu recorregut amb la producció de l'espectacle *El setge de Venècia* amb el qual s'apropa el teatre a aquells indrets i col·lectius on no arriba fàcilment. Amb aquest mateix projecte s'han visitat diferents residències tant de gent gran com de persones amb diversitat funcional, presons, centres de dia i pobles fora de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Amb el projecte *Lo cant de les ànimes mudes* es vol promoure la reconciliació amb la natura i el seu lligam amb la tradició rural catalana a través dels textos d'una autora cabdal com és Víctor Català. La companyia aposta per **potenciar la contractació nacional i la màxima utilització de productes i recursos de proximitat** (teixits, mà d'obra, elements escenogràfics...). Així doncs, amb aquest projecte es col·labora a mantenir fort el teixit cultural local i a **promoure l'ús la llengua catalana.**

La Tremenda Cia es compromet a generar espais de debat a través dels seus espectacles i a establir i mantenir un compromís amb la qualitat d'aquests.

SOBRE L'AUTORA

"SÓC CATERINA ALBERT... FIRMAT: VÍCTOR CATALÀ"

Caterina Albert i Paradís (l'Escala, 1869-1966) fou una artista amb una infància solitària, marcada per les històries que li explicava la seva àvia centrades en la vida rural del seu entorn i que van servir de matèria literària per a les seves obres, les quals escrivia a les golfes de casa seva, amagada, com si d'un delicte es tractés. Anys més tard, va aconseguir una cambra privada o el que segons ella descriu:

"Un niu recollit, íntim, solitari, un niuet meu, ben meu, tot ple de mi mateix i sols per mi mateix visitat; un niu on poder riure, plorar, esperançar, fruir...".

Fou una dona innovadora i transgressora; l'any 1898 va guanyar els Jocs Florals d'Olot amb el monòleg teatral *La infanticida*, una obra tan dura que resultava inconcebible que l'hagués escrit una dona. L'escàndol va ser tan gran que va decidir que mai més no signaria amb el seu nom i, sobretot, no volia que ningú jutgés la seva obra per qui era i no pel contingut. I així va néixer el seu pseudònim: Víctor Català, signant obres tan característiques com *Drames Rurals* (1902), *Ombrívoles* (1904) i *Solitud* (1905). En una carta al poeta Joan Maragall hi escrigué:

"...en aquesta terra en què és més deshonrós per una dona escriure que fer altres disbarats."

Solia navegar a contracorrent: no recollia els premis ni assistia a actes socials, però feia córrer molts rumors. Un cop descoberta, tot i signar els seus escrits sota la màscara d'home, al 1923 va ser la primera dona a formar part de la Reial Acadèmia de les Bones Lletres i brindà aquesta reflexió:

"És que pot tenir límits l'obra de l'artista? No crec que unes normes morals puguin frenar-la. Crec elemental advocar per la independència de l'art. Gràcies a aquesta independència he pogut ser fidel a la meva vocació que tothom hauria volgut intervenir."

MATERIAL GRÀFIC I AUDIOVISUAL

VÍDEO TEASER

Per veure un petit tast de “Lo Cant de les Ànimes mudes” seguiu el seguent link o escanejeu el QR.
bit.ly/teaserlocant

GALERIA DE FOTOGRAFIES

La Tremenda
Companyia

www.latremendacia.com

@latremenda_cia

latremendacompanyia@gmail.com